

STAATSBLAD VAN NEDERLANDSCH-INDIË

1940 No. 66 INVOER. BADHANDDOEKEN. Regeling van den invoer van badhanddoeken („Invoerverordening badhanddoeken 1940”).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN
NEDERLANDSCH-INDIË,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut!
doet te weten:

Dat Hij, overwegende, dat ter uitvoering van de „Invoer-
ordonnantie badhanddoeken 1936” (Staatsblad No. 127) het
noodig is het navolgende te bepalen;

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

De totale hoeveelheden van de hierna te noemen groepen
van badhanddoeken in den zin van artikel 1 van de „Invoer-
ordonnantie badhanddoeken 1936” (Staatsblad No. 127),
waarvoor op grond van artikel 2, eerste en tweede lid van die
ordonnantie gedurende het tijdvak van 1 Maart 1940 tot en
met 28 Februari 1941 vergunningen tot invoer zullen worden
verleend, bedragen voor elke categorie afzonderlijk ten hoogste:

- a. badhanddoeken van een gewicht van 1320 gram netto of minder per dozijn 252 000 dozijn;
- b. badhanddoeken van een gewicht van meer dan 1320 gram netto per dozijn 84 000 ”

Artikel 2.

(1) Vergunningen als bedoeld in artikel 1 worden verstrekt aan hier te lande gevestigde en als zoodanig door den Directeur van Economische Zaken erkende importeurs van de in artikel 1 vermelde goederen, tot hoeveelheden, welke in een redelijke verhouding staan tot hun belang bij den invoer van deze goederen, zulks ter beoordeeling van genoemd Departementshoofd, na overleg met een door hem aan te wijzen commissie van terzake deskundigen.

(2) Voor den invoer van de in artikel 1, onder *b* genoemde badhanddoeken in Nederland vervaardigd, worden vergunningen afgegeven tot een hoeveelheid van ten minste 67 200 dozen zijnde ten minste 80 percent van de in het aangehaald artikellid vermelde hoeveelheid.

Artikel 3.

(1) Hij, die badhanddoeken als bedoeld in artikel 1 wenscht in te voeren, dient daartoe eene door hemzelf of door zijnen gemachtigde ondertekende schriftelijke aanvraag om toewijzing in bij den Directeur van Economische Zaken, of bij een door dezen daartoe aangewezen autoriteit, houdende opgave van de totale hoeveelheden, voor iedere groep afzonderlijk, waarvoor hij eene toewijzing verlangt en van de hoeveelheden voor iedere groep afzonderlijk, door hem gedurende elk der jaren 1929 tot en met 1939 ingevoerd, zoomede van andere gegevens, welke door den Directeur van Economische Zaken, ter beoordeeling van het belang van den betrokken importeur bij den invoer der bedoelde goederen noodig worden geacht.

(2) Het model der aanvraag wordt door den Directeur van Economische Zaken vastgesteld.

(3) Wanneer blijkt, dat een door een importeur omtrent de in het eerste lid van dit artikel bedoelde hoeveelheden of gegevens verstrekte opgave in ernstige mate onvolledig of in ernstige mate onjuist is, kunnen reeds aan hem verleende vergunningen als bedoeld in artikel 2 voor zoover betreft nog niet daarop ingevoerde goederen door den Directeur van Economische Zaken worden ingetrokken, terwijl hem tevens verdere vergunningen tot invoer,

vereischt uithoofde van krachtens de „Crisis-invoerordonnantie 1933” (Staatsblad No. 349) vastgestelde of daarvoor in de plaats tredende invoerbeperkingen, kunnen worden geweigerd.

Artikel 4.

(1) De aanvrage moet, ten genoegen van den Directeur van Economische Zaken of van de daartoe door dezen aangewezen autoriteit, vergezeld gaan van de noodige bewijsstukken en ondertekende verklaringen om tot bewijs te dienen, dat de aanvrager in de termen valt om, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, te worden erkend als importeur van badhanddoeken als bedoeld in artikel 1, hoeveel door hem gedurende elk der jaren 1929 tot en met 1939 van iedere groep afzonderlijk is ingevoerd en eventueel, dat er aanleiding bestaat tot toepassing van het bepaalde in artikel 10.

(2) Zoolang aan het in het vorig lid bepaalde niet is voldaan, wordt de aanvrage, tot staving waarvan deze bewijsstukken en verklaringen moeten dienen, niet in behandeling genomen.

Artikel 5.

(1) Indien de aanvrage daartoe aanleiding geeft, wordt daarop voor het in artikel 1 genoemd tijdvak of gedeelten daarvan, door of namens den Directeur van Economische Zaken een toewijzing verleend, gesteld ten name van den aanvrager.

(2) In de hoeveelheden, waarvoor de toewijzing is verleend, kan gedurende het in het vorig lid bedoeld tijdvak wijziging worden gebracht, indien daartoe in verband met een nadere beperking van den invoer der in artikel 1 genoemde goederen of anderszins aanleiding wordt gevonden.

(3) Op vertoon van een toewijzing als bedoeld in het vorig lid worden door of namens den Directeur van Economische Zaken schriftelijke vergunningen op naam van den houder der toewijzing verleend, waarbij telkens op de toewijzing de hoeveelheden, waarvoor vergunning wordt verleend, worden afgeschreven; indien de totale hoeveelheden zijn bereikt, wordt de toewijzing ingehouden.

(4) De Directeur van Economische Zaken is bevoegd te

bepalen, dat hij, aan wien een toewijzing is verleend, gehouden is deze, voor zoover zij niet reeds ingevolge het vorig lid is ingehouden, dadelijk na afloop van den ingevolge het eerste lid van dit artikel op de toewijzing gestelden termijn, aan hem in te zenden.

(5) Het model der toewijzing, alsmede dat der vergunning, wordt door den Directeur van Economische Zaken vastgesteld.

Artikel 6.

Ter bestrijding van kosten, aan de uitvoering van dese regeling verbonden, wordt bij de afgifte van de vergunning met betrekking tot elk der in artikel 1 gegeven groepen badhanddoeken een bedrag geheven van onderscheidenlijk $f\ 0.07$ en $f\ 0.18$ per 10 dozijn of gedeelte daarvan, waarvoor de vergunning wordt afgegeven.

Artikel 7.

(1) De toewijzing en de vergunning zijn zonder door den Directeur van Economische Zaken te verleenen schriftelijke toestemming niet voor overdracht vatbaar.

(2) In de vergunning worden vermeld de hoeveelheden badhanddoeken als bedoeld in artikel 1, waarvoor zij is verleend en het tijdvak, gedurende hetwelk zij van kracht zal zijn.

(3) Indien de houder eener vergunning ten genoegen van den Directeur van Economische Zaken aantoon, dat hij daarvan tengevolge van omstandigheden, onafhankelijk van zijn wil, niet tijdig heeft kunnen gebruik maken, kan de geldigheidsduur daarvan door dien Directeur worden verlengd.

Artikel 8.

(1) De Directeur van Economische Zaken is bevoegd ten aanzien van den invoer en de verhandeling van de in artikel 1 genoemde hoeveelheden badhanddoeken aan de houders van de in dat artikel bedoelde vergunningen bepaalde voorwaarden te stellen. Indien tengevolge van eenigerlei, in het bijzonder tegen de scheepvaart onder Nederlandse vlag gerichte actie levensbelangen van de scheepvaart onder

Nederlandsche vlag tusschen Nederlandsch-Indië en eenig ander land worden bedreigd, is genoemde Directeur, na bekomen machtiging van den Gouverneur-Generaal, bevoegd ten aanzien van vorenbedoelde goederen van oorsprong uit of herkomstig van het betrokken land, het percentage te bepalen, dat moet worden aangevoerd in schepen gevaren onder Nederlandsche vlag.

(2) De Directeur van Economische Zaken is verder bevoegd het stellen van eene bankgarantie of andere zekerheid tot een door of vanwege hem te bepalen bedrag te vorderen, ter verzekering van de behoorlijke nakoming der voorwaarden, waarop de invoer wordt toegestaan.

(3) Indien voorwaarden als bedoeld in het eerste lid van dit artikel niet of niet behoorlijk worden nagekomen, kunnen voorts door den Directeur van Economische Zaken de maatregelen worden getroffen, genoemd in artikel 3, lid 3.

(4) De modellen der bescheiden, benodigd voor de nakoming van het bepaalde in het tweede lid van dit artikel worden door den Directeur van Economische Zaken vastgesteld.

Artikel 9.

(1) Bij den invoer worden door den erbij betrokken ambtenaar van den Dienst der In- en Uitvoerrechten en Aceijnen telkens op de vergunning de ingevoerde hoeveelheden afgeschreven, totdat de op de vergunning aangegeven hoeveelheden zijn bereikt, waarna deze wordt ingehouden.

(2) De Directeur van Economische Zaken is bevoegd te bepalen, dat hij, wien een vergunning is verleend, gehouden is deze, voor zoover deze niet reeds ingevolge het vorig lid 7 vastgestelden termijn aan hem in te zenden.

Artikel 10.

Door of vanwege den Directeur van Economische Zaken kunnen op den voet van het bepaalde in artikel 2, derde lid der „Invoerordonnantie badhanddoeken 1936“ (Staatsblad No. 127) bijzondere vergunningen worden verstrekt, indien zulks bij de toepassing van het bepaalde in de artikelen 1 en 2 noodig blijkt.

Artikel 11.

Door den Directeur van Economische Zaken kunnen ter uitvoering van deze verordening nadere voorschriften worden vastgesteld.

Artikel 12.

De bepalingen dezer verordening gelden niet voor goederen op eisch van het Gouvernement van Nederlandsch-Indië ingevoerd.

Artikel 13.

- (1) Deze verordening kan worden aangehaald onder den naam van „Invoerverordening badhanddoeken 1940”.
- (2) Zij treedt in werking met ingang van 1 Maart 1940.
- (3) Met ingang van denzelfden datum wordt de „Invoer verordening badhanddoeken 1939” (Staatsblad No. 91) ingetrokken.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in het Staatsblad van Nederlandsch-Indië worden geplaatst.

Gedaan te Buitenzorg, den 28sten Februari 1940.
A. W. L. TJARDA VAN STARKENBORGH

De Algemeene Secretaris,
J. M. KIVERON.

Uitgegeven den negen en twintigsten Februari 1940.
De Algemeene Secretaris,

J. M. KIVERON.

(Besluit van den Gouverneur-Generaal
van 28 Februari 1940 No. 20).

